

Diumenge, 13 de juny del 1976

UDC: primer congrés des del 1936 Va començar ahir en un hotel de Barcelona

Ahir, a les quatre de la tarda, va començar el cinquè Congrés de la Unió Democràtica de Catalunya a l'Hotel Manila de Barcelona, que presideixen M. Coll Alernorn, J. Sansa, i J. Sitges. Hi assisteixen tres-cents cinquanta delegats representants de les unitats territorials de Barcelona ciutat i de les comarques de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, així com les diferents seccions especialitzades: equips obrers, i les unions de dones, de docents, de tècnics i de professionals. També hi assisteixen militants del moviment autònom de Joves Democràtics de Catalunya, membre de la Unió Europea de Joves Democràtics cristians.

Hi participen com a convidats, entre d'altres, Jordi Puig, secretari general de

CDC, i delegacions dels partits membres de l'Equip Democràtic-Cristià de l'Estat espanyol, presidides pels senyors Aju-rriagueria (PNV), Gil Robles (FPD), Ruiz Jiménez (ID) i Fayos (UDPV). També hi ha delegats de la Unió Europea Democràtica-Cristiana i del grup parlamentari democràtic-cristià del Parlament europeu. Les organitzacions sindicals on milita gent de UDC hi són representades pels senyors De la Hoz (USO) i Jesús Mallo (SOC).

SESSIÓ DE TARDA

Van iniciar-se els treballs del Congrés amb un informe sobre les tasques polítiques que UDC ha realitzat des del 1936. Després, va procedir-se a l'aprovació general de tots els acords i modificacions orgàniques de l'Executiu des del 1936, ja que per les circumstàncies de la clandestinitat no s'havia realitzat encara aquest tràmit.

A les vuit va acabar-se la sessió de la tarda i, després de sopar, va iniciar-se un debat polític en el qual Anton Cañellas va parlar de les relacions d'UDC a nivell de l'Estat espanyol i a nivell internacional. Llibert Cuatrecasas de la política nacional, i Josep Miró i Ardevol de la línia i les prioritats del programa econòmic i social. Paral·lelament a les sessions van efectuar-se les votacions per a elegir el Comitè de govern. Per aquest motiu, Anton Cañellas, que fins ara ha estat el president, va presentar la dimissió tot just començant el Congrés.

C.O.N.C. PROTESTA CONTRA LA PROHIBICIÓ DE CELEBRAR L'ANIVERSARI

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya ha fet públic un comunicat sobre la prohibició de celebrar un acte commemoratiu del X aniversari de CCOO. S'ha de celebrar ahir al Palau d'Esports de Barcelona.

AVUI

- Més sobre intel·lectuals i polítics (article de Jaume Casajonca): p. 3
- La reforma quedarà limitada pel bunker (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Samartí): p. 11
- Crítiques de «Cristians pel socialisme» (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Puigjaner): p. 12
- Petició d'auxili contra la repressió (crònica del nostre correspon-sal al País Basc, Robert Petit): p. 13
- Mariano Rumor no pensa renunciar el seu càrrec (crònica del nostre correspon-sal a Itàlia, Alicia Fajardo): p. 15
- El PS defensa Enrico Berlinguer (crònica del nostre correspon-sal a París, Ernest Udina): p. 15
- Comença la campanya electoral (crònica del nostre correspon-sal a Lisboa, Manuel de Seabra): p. 15
- 40 aniversari del PSUC celebrat a París (article d'E.U.): p. 15
- Loteria: p. 28

ALBERT JANE

MADRID

García Trevijano, lliure

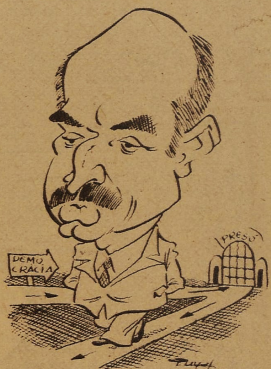
Era el darrer membre de «Platajunta» a Carabanchel

A un quart de quatre de la tarda d'ahir va ser posat en llibertat provisional l'advocat Antonio García Trevijano, que estava detingut des del darrer 30 de març a la presó de Carabanchel per l'intent de presentació pública a Madrid de Coordinació Democràtica. La llibertat provisional li ha estat concedida sota fiança de 500.000 pessetes.

Com recordaran, García Trevijano, membre del Grup Polític Independent, havia estat detingut junt amb Marcelino Camacho, Alvarez Dorransoro i Nazario Aguado, en relació amb l'intent de presentació pública a Madrid de l'Organisme unitari d'oposició Coordinació Democràtica —fusió de Junta Democràtica i Plataforma de Convergència Democràtica. Camacho, Dorransoro i Aguado havien estat alliberats el 24 de maig.

A última hora del matí d'ahir, Francine, muller de Trevijano, diposita la fiança al jutjat d'Ordre Públic i fou dictat un manament judicial adreçat al director de la presó de Carabanchel en el qual s'ordenava la llibertat provisional de l'advocat, sota l'esmentada fiança.

Marcelino Camacho, a la sortida de García Trevijano manifestà que aquest fet significava una victòria de les persones que preconitzen la llibertat al país. El senyor Camacho, junt amb García Trevijano, Alvarez Dorransoro i Narciso Aguado, tenen en contra el sumari 7/17, com a presumptes autors d'un delicte

contra la forma de govern, previst a l'article 163 del Codi Penal.

● Conferència de premsa p. 4

L'HOSPITALET

2.000 assistents en la manifestació autoritzada

«Escoles, si, promeses, no». Sota aquesta i altres pancartes, va fer-se ahir una manifestació de més de dues mil persones des de la barriada de La Florida al centre de la ciutat. En un començament eren cinc-centes les persones que sortiren del Centre Social de La Florida amb intenció de travessar Pubilla Casas i C Serrà per anar recollint els veïns i arribar a la plaça de l'Ajuntament. Però forces d'ordre públic, que en tot moment van acompanyar els manifestants, impedí fer aquest recorregut obligant, «per motius de tràfic», a passar per l'avinguda d'Isabel la Catòlica, que resulta intransitable per obres, carrer d'Alpens, carretera de Barcelona, on fins i tot desciaren un enterrament, i finalment la plaça de l'Ajuntament.

Al llarg del recorregut, els veïns anaven afegeint-s'hi i es cridaven diverses consignes: «Més escoles, menys futbolins», «Escoles, si, promeses, no», «Ensenyament gratuït per a tothom», moltes d'elles escrites en pancartes. Amb l'ajuda de megafons s'anaven cridant els veïns al carrer.

Després, la comissió que ha parlat amb l'alcalde, ha informat de la visita, de la que les dedueix que les escoles del carrer Laurel i del Polígon General, podran ser acabades el mes de setembre. Quant a la de Josep Molins, de la qual hem parlat en altres ocasions i que porta més de cinc anys amb les obres començades, sembla que ara ja hi ha data d'acabament, i el senyor Capdevila ho promès que amb quinze dies podrà donar una resposta concreta.

D. C. PUIG

C.E.E.

Fracassà la reunió ministerial

No hi ha acord sobre la distribució nacional de diputats

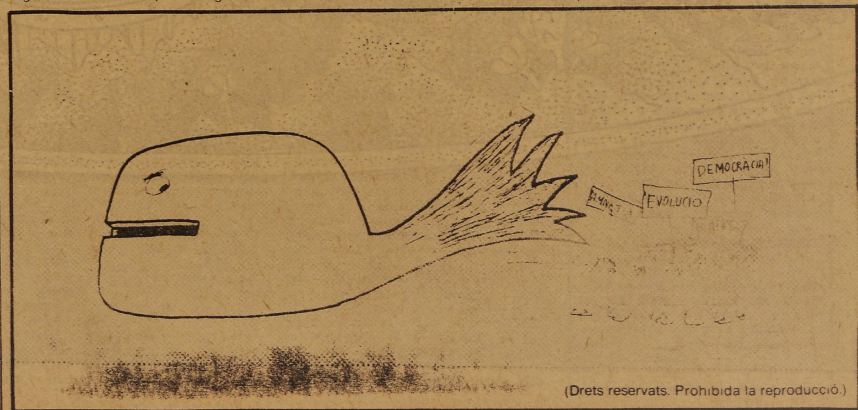
Els nou ministres d'Afers Estrangers de la Comunitat Europea han renunciat a arribar a un acord sobre la futura distribució nacional dels diputats del Parlament Europeu. Han carregat la feina d'aquesta inacabable discussió a les espallies dels caps d'Estat dels nou països, que s'han de reunir el pròxim 12 de juliol a Brussel·les.

Un dels obstacles que no ha permès d'arribar a una posició comuna consisteix en la recança dels països petits de la Comunitat Europea. Temen que una repartició dels escons parlamentaris proporcional al nombre d'habitants de cada Estat no els reduïxi a la mínima expressió en el futur Parlament Europeu. Lu qüestió pot ser més important que no sembla, car el Parlament europeu té un cert poder de control sobre els organismes del Mercat Comú. Comprendiblement, cada país i cada tendència política volen tenir les mateixes possibilitats d'esser-hi representats. El Parlament Europeu serà elegit per primera vegada el 1978 vivint per sufragi univer-

sal i directe de tots els ciutadans dels nou països de la CEE. Fins ara els seus membres eren senzillament designats segons la proporcionalitat electoral obtinguda pels diversos partits polítics en les eleccions nacionals de cada Estat. La composició d'aquesta assemblea parlamentària i supranacional dels nou és determinada per les tendències polítiques i no pas pels països d'origen dels diputats. Aquests darrers no representen teòricament llurs països, sinó l'ur tendència política i actuen units amb els altres diputats de tendència similar i d'altres procedències nacionals.

Per no perdre el costum, els països que han defensat posicions més divergents de les de la majoria són França i Gran Bretanya. França vol mantenir en l'avenir una estructura del Parlament Europeu molt semblant a l'actual, mal que pesi als països petits o a qui sigui. Pel seu cantó, Gran Bretanya exigeix una plena representació parlamentària i no només una presència simbòlica per a les seves nacionalitats d'Escòcia, Gal·les i Irlanda.

FRANCESC VERDU

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

García Trevijano, lliure

Era el darrer membre de «Platajunta» a Carabanchel

A un quart de quatre de la tarda d'ahir va ser posat en llibertat provisional l'advocat Antonio García Trevijano, que estava detingut des del darrer 30 de març a la presó de Carabanchel per l'intent de presentació pública a Madrid de Coordinació Democràtica. La llibertat provisional li ha estat concedida sota fiança de 500.000 pesetes.

Com recordaran, García Trevijano, membre del Grup Polític Independent, havia estat detingut junt amb Marcelino Camacho, Alvarez Dorronsoro i Nazario Aguado, en relació amb l'intent de presentació pública a Madrid de l'Organisme unitari d'oposició Coordinació Democràtica —fusió de Junta Democràtica i Plataforma de Convergència Democràtica. Camacho, Dorronsoro i Aguado havien estat alliberats el 24 de maig.

A última hora del matí d'ahir, Francine, muller de Trevijano, diposità la fiança al jutjat d'Ordre Públic i fou dictat un manament judicial adreçat al director de la presó de Carabanchel en el qual s'ordenava la llibertat provisional de l'advocat, sota l'esmentada fiança.

Marcelino Camacho, a la sortida de García Trevijano manifestà que aquest fet significava una victòria de les persones que preconitzen la llibertat al país. El senyor Camacho, junt amb García-Trevijano, Alvarez Dorronsoro i Narciso Aguado, tenen en contra el sumari 7 1/7, com a presumptes autors d'un delict

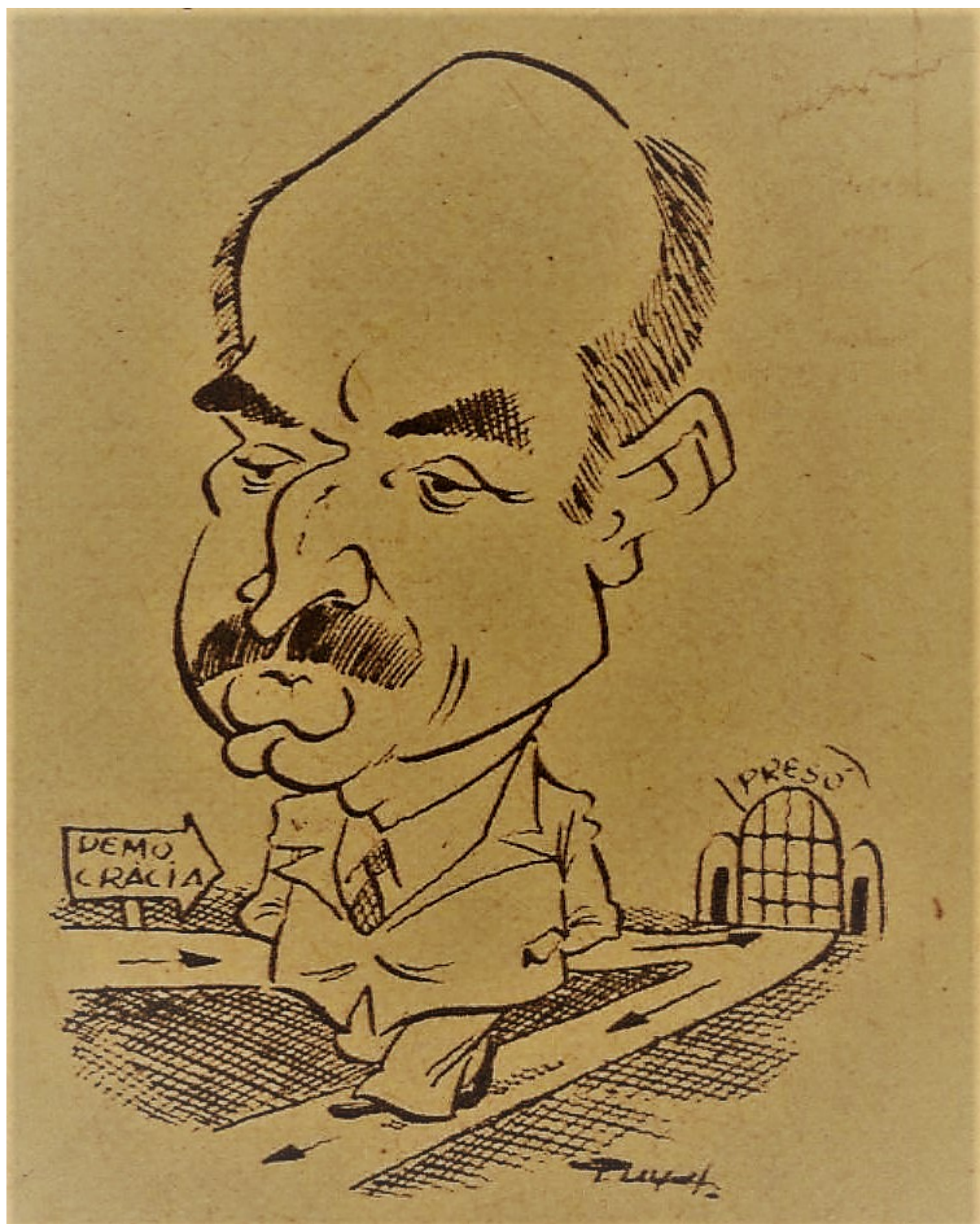
contra la forma de govern, previst a l'article 163 del Codi Penal.

● Conferència de premsa p 4

L'HOSPITALET

2.000 assistents en la manifestació autoritzada

«Escoles, si, promeses, no». Sota aquesta i altres pancartes, va fer-se ahir una manifestació de més de dues mil persones des de la barriada de La Flo-

Reafirmació de la personalitat política Reunió de la Coordinació Democràtica i la Taula

Ahir, en un centre restaurant de la ciutat de València, es reuniren els membres de Coordinació Democràtica amb la Taula de Forces Polítiques i Sindicals dels Països Valencians.

Per Coordinació Democràtica hi havia: Enrique Mujica i un executiu del PSOE; Francisco Martín de Aguilera, del Partit Carlí Espanyol; Álvaro Dorronsoro, del Moviment Comunista Espanyol; Carlos Dueñas, del Partit del Treball; Manuel Azcarate, del Partit Comunista Espanyol; Aurelio Fernández, del Partit Socialdemocràtic; un representant de la UGT i un representant de Justicia Democrática.

La Taula era representada per: Laura Pastor, del Partit Carlí del País Valencià; Carlos Dolo, del Moviment Comunista del País Valencià; Josep Maria Corell Martí, d'USO; Josep Guia, del PSAN; Manuel Broseta, de Demòcrates Independents del País Valencià; Ernest Lluch, del Partit Socialista del Partit Valencià (en convergència); Ernest Sena, de la Unió Democràtica del País Valencià (també va esser-hi una bona estona el secretari de la UDPV, Vicent Ruiz Monrabal); Josep Lema, de la UGT; José Luis Albanià, del PSOE; Doro Balaguer, del Partit Comunista; Julio Lucas, del Secretariat de les CCOO; Antoni Noguera, de Demòcrates Independents; Josep Sanmartín, del PT; i Manuel Sánchez Ayuso, del PSP (Federació del País Valencià).

Els reunits feren públic el manifest següent:

"Reunits en la ciutat de València, la comissió executiva de Coordinació Democràtica i la Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià, unànimement reafirmen la personalitat política diferenciada del País Valencià; coincideixen en la urgència d'assolir l'alternativa demo-

cràtica mitjançant el protagonisme del poble i l'acord de les més àmplies forces polítiques que accepten l'establiment de les llibertats democràtiques i l'obertura d'un procés constitutiu; expressen la importància de la unitat d'acció de totes les forces democràtiques. Ambdues plataformes unànimement coincideixen a afirmar: 1r La necessitat del restabliment de totes les llibertats democràtiques a l'Estat Espanyol, cosa que inclou la llibertat de constitució i funcionament dels partits polítics sense cap exclusió.

2a La necessitat de l'immediat alliberament de presos i detinguts polítics i sindicals sense exclusions de cap mena.

El lliure retorn dels exiliats, i una amnistia que restitueixi tots els seus drets als que en són privats per motius polítics o sindicals.

3r La necessitat de la ruptura sindical que pressuposa el dret dels treballadors a organitzar-se lliurement i el refus del reformisme sindical.

4t El rebuig de tota mena de continuisme i de la política reformista que priva de lliure sobirania els ciutadans i els pobles de l'Estat espanyol.

5è La necessitat que la ruptura democràtica sigui a nivell de l'Estat espanyol amb l'obertura d'un procés constitutiu en què el poble decideix lliurement les formes de l'Estat i del govern.

6è El reconeixement del dret del poble valencià a la seva autonomia i a exercir-la mitjançant un estatut d'autonomia, que tingui l'abast i el contingut que el poble lliurement decideixi, i que li proporcioni l'organització política corresponent dins el mateix procés constitutiu.

Ambdues plataformes acordem continuar llurs converses

JOSEP TORRENT

Les llibertats no són negociables

Conferència de premsa de García Trevijano en sortir de la presó

Poques hores després que li fos concedida la llibertat provisional, García Trevijano celebrà una conferència de premsa en el seu despatx, on eren presents Camacho, Dorronsoro i Aguado. La referència que de la reunió dona Europa Press diu així:

García Trevijano manifestà el seu agraïment per les visites realitzades pel degà del Col·legi d'Advocats de Madrid, Antonio Pedrol, i el seu comitè d'estudis i ex-ministre Julio Rodríguez, de qui va dir que era una excel·lent persona, però a qui demanà que no gestionés la seva llibertat ja que preferia que això arribés per la pressió de les forces populars.

A les preguntes d'un informador, García Trevijano respongué que, mentre era detingut i abans de l'alliberament de Camacho, Dorronsoro i Aguado, rebé una visita d'una alta personalitat que li trameté un missatge del ministre de la Governació, Fraga, en el sentit que serien posats immediatament en llibertat tots quatre si García Trevijano es comprometia a realitzar una política diferent a la que havia fet fins al moment de la seva detenció, cosa a la qual ell es negà.

Més endavant assenyalà que el govern va obrar amb intel·ligència en ordenar la detenció dels quatre però que les coses han canviat en la nostra societat i els resultats han estat els contraris. "De totes maneres, digué García Trevijano, jo no sóc un trànsfug". Crítica la política del govern i assegurà que no tenia cap interès ni necessitat d'anar a Carabanchel, però que li havia estat molt útil per l'experiència de veure Lobato, Romero Marín, Simón Sánchez Montero, Santiago Alvarez, Calvo Serer... Després digué que, al

seu parer, Espanya no assolirà un règim pacífic i modern mentre hi hagi presos polítics. "L'amnistia ha de ser sense excepcions".

UN PACTE AMB LES FORCES REIALS

Preguntat per la possibilitat d'un pacte entre el govern i l'oposició, García Trevijano contestà que és necessari, però que abans haurà d'establir-se de mutu acord com, quan i per què es fa la restauració de totes les llibertats. Afirma que és utòpic irreal i contraproduent que es parli d'un pacte com si la llibertat fos negociable.

Més endavant digué que la ruptura pactada o negociada suposa que els poders de l'Estat no estiguin buits ni un sol dia, però també la substitució del poder actual per un de més democràtic. Afirma que no és possible el pacte en l'actual context de forces polítiques i socials per l'impossibilitat del govern de resoldre els problemes que té plantejats.

"A Coordinació Democràtica —afegí—, tant li fa una forma de govern com una altra, només cal que sigui acceptada pel poble. Amb la monarquia són possibles les llibertats".

Va ser llavors quan es va afudir al document de Coordinació Democràtica del passat 28 de maig en què rebutja la reforma plantejada pel govern i torna a plantejar la seva opció política, és a dir, la seva disposició a pactar la ruptura amb els poders reials.

ACTITUD DAVANT EL REFERENDUM

Davant la possibilitat d'un pròxim referèndum García Trevijano digué que només podia parlar en nom del Grup Independent, l'actitud del qual coincideix amb la demostrada per Alvarez Miranda: el boicot. Afegí que, en aquest sentit, faria una proposta a Coordinació Democràtica perquè realitzés una campanya activa demanant l'abstenció. Pel que fa al cost del referèndum, García Trevijano digué que no costaria tant si el poble gaudia de llibertat.

Tant García Trevijano com Camacho van desmentir l'existència de tensions dintre Coordinació Democràtica de la qual van afirmar que s'està estenent cap a la dreta i que, si bé hi ha haver discussions serioses amb l'Assemblea de Catalunya, el Consell la Federació de Partits Socialistes està en les últimes fases d'integració, USO ha demanat l'entrada i ORT ha demanat aclariments.

Van afegir que si la presa de decisions ara era més llarga, això demostra, per contra, que les forces que s'integren en aquest organisme es van entenent. Mentre la reforma ha frassat perquè no ha aconseguit dividir-nos —digué Camacho—, avui es parla ja de pactar".

LA TROBADA AMB CALVO SERER

Preguntat sobre si havia vist Cal-

LE MANS

Porsche al davant

Després de tres hores de cursa, el "Porsche" de Jacky Ickx i Gys Van Lennep va al davant havent recorregut 613,8 quil·lometres a la velocitat mitjana de 208,538 km hora.

Darrera d'ells figuraven Jost Barth, amb "Porsche", a 1 minut, 14 segons; Schurti-Stommelen, amb "Porsche", a 1 volta; Lafose-Migault, amb "Mirage", a 1 volta; Jabouille-Tambay-Dolhem, amb "Alpine-Renault", a 1 volta.

GP DE SUECIA

El sud-africà Jody Scheckter ha aconseguit el millor temps en els entrenaments per al GP de SUECIA que es disputarà avui a Anderstorp. Scheckter, sobre "Tyrrell", ha fet la volta més ràpida en 1 minut, 25 la volta més ràpida en 168,8 quil·lometres per hora. Darrera d'ell, s'han classificat Mario Andretti (Lotus), Chris Amon (Ensign), Patrick Depailler (Tyrrell), Niki Lauda (Ferrari).

COPA

R. Sociedad - At. Madrid 0-1

BUSTIA

(Ve de la pàgina anterior)

ment és una aberració d'anàlisi socio-polític, que desprestigia el moviment obrer.

Abad fa més de vint anys que no milita a la CNT, ni tan sols a l'exili, però allò que ell diu, ni ha qui vol fer-ho passar com una cosa de la CNT; però el Centre li demanà que no fes declaracions de cap classe, ja que podrien perjudicar la reconstrucció de la CNT.

Abad va assegurar que així ho faria.

ALEJANDRO BRONCHALES CAZORLA (Badalona, Barcelonès)

SOCIALISME

S'ha criticat molt durament l'actitud del Partit Socialista de Catalunya (ex-Reagrupament) per la presa unilateral d'un nom, que segons altres socialistes, s'adiu poc amb la seva formulació política (socialdemocràtica); però crec que això no és important, perquè hi ha altres partits, el nom dels quals no dona a entendre la seva ideologia, com per exemple el Partit Socialista Unificat, que tampoc no és socialista; amb tot, suposo que el nom és secundari i allò que compta és el contingut, i per això tothom és lliure d'anomenar el propi grup com vulgui. D'altra banda, és la configuració que presenta CSC de societat socialista, a centar la que crec que és molt lloable i ha d'esser la fita a assolir. Però, avui per avui, crec que la tàctica que proposa Convergència no és l'adient amb la societat catalana actual.

JORDI TESTART (Lleida, Segrià)

JORNADES DE LA DONA

He llegit la referència publicada de la premsa de les recentment "Jornades Catalanes de la Dona". N'he tret una ben trista conclusió. Ni Catalunya ni la dona no surten gens ben parades de la utilització d'aquells mots, que mereixen més respecte. Ni tan sols l'esquerra ideològica o política, presenciant democràtica, que les ha sostingut.

La sort és, malgrat tot, que ni ara ni abans (pels voltants del 31 es refusaven ja els marits, bé que encara no els fills), la cosa

no passa, molt possiblement, en determinats casos, d'una manifestació històrica de personalitats immatures. D'altra banda, el mal té, fins a cert punt, un remei fàcil: no prendre-ho massa seriosament, com de fet ho fa certa gent de bona fe i no gaire curada d'espanta.

Si no fos així, unes quantes senyores molt poc representatives haurien fet més, en unes hores, per la dreta i la reacció, que no pas ho aconseguirien aquestes últimes amb tota una campanya electoral!!

SALVADOR GÖTZENS MARTINEZ (Barcelona)

PLA

L'altre dia, a la sessió de Giravolt del dimarts darrer, estona breu de llengua catalana a l'IVF, es feu relació de la Festa de Maig de les Lletres Catalanes suau celebrada. És parla del guardonat aquest any qui, com tothom sap, ha estat l'excel·lent pedagog Pau Vila, guanyador per mèrits més que merescuts.

Després, a uns membres del jurat, s'els demanà el nom del llibre sobre el qual, a jui propi, podria recaure el venidor premi de l'any 1977. Foren dits uns noms, realment mereixedors d'així distinció.

Entre els nomenats, però, ni trobo a faltar un dels més eximius literats, de la nostra terra. Nom que no sols ara brilla per la seva absència, sinó que no es entre els guardonats del anys anteriors. Em refereixo a Josep Pla. Aquest escriptor, amb la seva inexhaustible veta literària ha contribuït com el qui més a posar al dia la nostra prosa, avui ja madura, en tant grau de riquesa, de propietat i de puresa ho ha fet que els qui formem l'estat pla de llegidors trobem ben estrany que no se'l consideri com es mereix.

JOSEP RULL (Barcelona)

NO A L'ESTATUT DEL 1932

Volguda o no, sembla que existeix una certa confusió en la qüestió de l'Estatut. Cal, doncs, precisar que l'Estatut del 1932 no és l'Estatut de Catalunya, sinó l'Estatut "imposat" a Catalunya, una espècie de "Règimen Especial"

que les Corts espanyoles ens imposaren contra la voluntat del poble català lliurement, multitudinàriament i democràticament expressada plebiscitàriament, l'Estatut elaborat el 1931 a Núria.

Es doncs l'Estatut que votà el poble català l'any 1931, l'únic vàlid a Catalunya.

L'Estatut del 1932 és, doncs, illegal i és, a més, un escarni i una befa a la voluntat catalana d'autodeterminació, i reivindicació és un renúnciament que cap català no ho de fer ni pot fer, i menys encara els partits de l'oposició que diuen defensar la nostra personalitat nacional.

ANTONI TURRO I MARTINEZ (Barcelona)

EL DR. JOAN PECED

Diumenge propassat, dia 30, en l'homenatge a mossèn Armengou a Berga, el senyor Guia, que parlà en nom del País Valencià, va fer esment del doctor Peced. El doctor Peced va estar amb mi fins que un dia se'l van emportar per jutjar-lo. No en vaig saber res més; sols vaig saber que no havia arribat al seu destí. Jo el recordaré sempre amb la gratitud que cal fer-ho vers a un home que, en acomodar-se, em digué: "Si no mos tornem a veure, Gra, no per això hauré mort. Els ideals de justícia i de llibertat no moriran mai". Més em digué encara, però crec que amb això ja és suficient per a palesar el valor de l'home que fou el doctor Peced, emportant amb mi i a qui jo retré, mentre visquí, el tribut d'admiració i respecte que el seu record em mereix.

SALVADOR GRAU MORA (Barcelona)

BON TEMPS

Cada any, en arribar el bon temps, els qui manen divideixen els ciutadans en dues menes, els privilegiats i els altres. Per als primers, nous horaris perquè durant la nit es puguin divertir i fer força soroll allà on vulguin. Els altres, que es morin, sembla que pensin que disposen aquestes hores i lleis. Que ningú em digui que és eficaç eridat l'autoritat, perquè em moriré de riure.

ROSA IZQUIERDO (Barcelona)

vo Serer, García Trevijano digué que havia estat amb ell una setmana. "Som amics des de fa vint anys —digué—. Aquests dies m'han informat de la seva feina política; en aquestes darrers anys i especialment sobre la seva acció als Estats Units, on s'ha produït un moviment ampli de senadors que han fet gestions per al nostre alliberament i que possiblement presentaran una moció davant el Congrés contra l'ajut que Espanya pretén d'obtenir ara". Afegí que fou ell qui presentà Calvo Serer i Carrillo el 30 de març del 1984, a París.

LES ELECCIONS

Pel que fa a les eleccions que el govern pretén convocar per a començaments de l'any que ve, Camacho digué que la seva validesa dependrà del grau de llibertat. García Trevijano es va mostrar d'acord amb aquesta resposta i afegí que el Grup Independent no s'acollirà a la llei de partits polítics mentre no estigui legalitzat el Partit Comunista.

Tornant al tema del referèndum, es va afudir a possibles accions de masses per part de la classe obrera i a causa de reivindicacions laborals, que podrien coincidir amb la consulta.

García Trevijano digué que, al seu parer, va ser detingut per la seva posició política antipolítica: "Jo continuaria lluitant contra l'opportunisme polític, el de la classe dirigent espanyola", afegí.

Preguntats sobre si tenien consciència que potser d'aquí dos anys ja no es parlaria dels actuals líders polítics, García Trevijano digué que tenia consciència del seu paper. "El líder és manté mentre és interpret de les forces socials", Camacho digué que portava quaranta-dos anys de militància i que mai no havia pensat sortir en els papers: "La història, la fan els pobles, les masses, i la seva aportació és diferenciada, distinta. Ningú de nosaltres no té cap interès, ens guia l'interès del nostre poble i, en el meu cas, el moviment internacional. Jo sóc un producte natural del moviment obrer. Si arribada una situació de llibertat, hi ha molts líders, perfecte. No tinc cap por que la revolució devori els seus fills".

Preguntats sobre si un cop aconseguida aquesta situació que propugnen, cada grup dels integrants de Coordinació Democràtica tornarà a la lluita política, fins i tot contra els seus companys actuals de viatge, García Trevijano replicà que "és una pregunta pertinent en aquest moment, Camacho i els altres pensen en marxista, jo no tinc pas aquest optimisme. M'inspira bastant recel i temor que a Espanya no mantinguem aquesta unitat més enllà de la conquesta de les llibertats, perquè considero incompatible la unitat amb la presa de posicions posterior. També em preocupa un règim purament parlamentari amb el règim representatiu. Hi haurà molts debats sobre això, perquè hi ha, certament, una desconfiança cap a la classe política. La solució podria ser un govern presidencial, amb un president elegit directament pel poble, amb garanties que el parlament es dissolli a si mateix i, al contrari, juntement amb una iniciativa popular per fer dimirir un president. Amb això, Espanya podria tenir un règim fort i independent".

Dorronsoro indicà que, efectivament, hi haurà enfrontament, però que el que ara importa és la conquesta de la llibertat: "un dels frens més importants avui plantejats a Coordinació Democràtica és l'interès o tendència que es pot donar en els partits en la carrera del vot, quan avui no hi ha iniciativa popular per fer dimirir un president. Amb això, Espanya podria tenir un règim fort i independent".

NECROLOGIQUES

† MERCE TALTAUILL I PONS DE VIA

ha lluitat la seva ànima a Déu ACS

El seu espòs, Pere Via Masana; fills, Josep Maria, prevere, i Antoni i Helena Pelegrin; germans, nebots i família tota, us agrairan que l'entomaneu a Déu. La missa exequial l'acte de l'enterrament seran demà diumenge, dia 14, a les 11 del matí, a la parroquia de l'Esperit Sant (Travessera de Gràcia, 403).

No s'hi invita particularment

Les llibertats no són negociables

Conferència de premsa de García Trevijano en sortir de la presó

Poques hores després que li fos concedida la llibertat provisional, García Trevijano celebrà una conferència de premsa en el seu despatx, on eren presents Camacho, Dorronsoro i Aguado. La referència que de la reunió dona Europa Press diu així:

García Trevijano manifestà el seu agraïment per les visites realitzades pel degà del Col·legi d'Advocats de Madrid, Antonio Pedrol, i el seu company d'estudis i ex-ministre Julio Rodríguez, de qui va dir que era una excellent persona, però a qui demanà que no gestionés la seva llibertat, ja que preferia que això arribés per la pressió de les forces populars.

A les preguntes d'un informador, García Trevijano respongué que, mentre era detingut i abans de l'alliberament de Camacho, Dorronsoro i Aguado, rebé una visita d'una alta personalitat que li trameté un missatge del ministre de la Governació, Fraga, en el sentit que serien posats immediatament en llibertat tots quatre si García Trevijano es comprometia a realitzar una política diferent de la que havia fet fins al moment de la seva detenció, cosa a la qual ell es negà.

Més endavant assenylà que el govern va obrar amb intel·ligència en ordenar la detenció dels quatre però que les coses han canviat en la nostra societat i els resultats han estat els contraris. "De totes maneres, digué García Trevijano, jo no sóc un transfug". Criticà la política del govern i assegurà que no tenia cap interès ni necessitat d'anar a Carabanchel, però que li havia estat molt útil per l'experiència de veure Lobato, Romero Marín, Simón Sánchez Montero, Santiago Alvarez Calvo Serer... Després digué que, al

seu parer, Espanya no assolirà un règim pacífic i modern mentre hi hagi presos polítics. "L'amnistia ha de ser sense excepcions".

UN PACTE AMB LES FORCES REIALS

Preguntat per la possibilitat d'un pacte entre el govern i l'oposició, García Trevijano contestà que és necessari, però que abans haurà d'establir-se de mutu acord com, quan i per qui es fa la restauració de totes les llibertats. Afirma que és utòpic i irreal i contraproduent que es parli d'un pacte com si la llibertat fos negociable.

Més endavant digué que la ruptura pactada o negociada suposa que els poders de l'Estat no estiguin buits ni un sol dia, però també la substitució del poder actual per un de més democràtic. Afirma que no és possible el pacte en l'actual context de forces polítiques i socials per l'impossibilitat del govern de resoldre els problemes que té plantejats.

"A Coordinació Democràtica —afegí—, tant li fa una forma de govern com una altra, només cal que sigui acceptada pel poble. Amb la monarquia són possibles les llibertats".

Va ser llavors quan es va alludir al document de Coordinació Democràtica del passat 28 de maig, en què rebutja la reforma plantejada pel govern i torna a plantejar la seva opció política, és a dir, la seva disposició a pactar la ruptura amb els poders reials.

ACTITUD DAVANT EL REFERENDUM

Davant la possibilitat d'un pròxim referèndum García Trevijano digué que només podia parlar en nom del Grup Independent, l'actitud del qual coincidí amb la demostrada per Alvarez Miranda: el boicot. Afegí que, en aquest sentit, faria una proposta a Coordinació Democràtica perquè realitzés una campanya activa demanant l'abstenció. Pel que fa al cost del referèndum, García Trevijano digué que no costaria tant si el poble gaudia de llibertat.

Tant García Trevijano com Camacho van desmentir l'existència de tensions dintre Coordinació Democràtica de la qual van afirmar que s'està estenent cap a la dreta i que, si bé hi va haver discussions serioses amb l'Assemblea de Catalunya i el Consell la Federació de Partits Socialistes està en les últimes fases d'integració, USO ha demanat l'entrada i ORT ha demanat aclariments.

Van afegir que si la presa de decisions ara era més llarga, això demostra, per contra, que les forces que s'integren en aquest organisme es van entenent. "Mentre la reforma ha fracassat perquè no ha aconseguit dividir-nos —digué Camacho—, avui es parla ja de pactar".

LA TROBADA AMB CALVO SERER

Preguntat sobre si havia vist Cal-

LE MANS

Porsche al davant

Després de tres hores de cursa, el "Porsche" de Jacky Ickx i Gyps Van Lennep va al davant, havent recorregut 613,8 quilòmetres a la velocitat mitjana de 203,558 km hora.

Darrera d'ells figuraven Jost-Barth, amb "Porsche", a 1 minut, 14 segons; Schurti-Stommelen, amb "Porsche", a 1 volta; Lafosse-Migault, amb "Mirage", a 1 volta; Jabouille-Tambay-Dolhem, amb "Alpine-Renault", a 1 volta.

que les Corts espanyoles ens imposaren contra la voluntat del poble català lliurement, multitudinàriament i democràticament expressada plebiscitant l'Estatut elaborat el 1931 a Núria.

Es doncs l'Estatut que votà el poble català l'any 1931, l'únic vàlid a Catalunya.

L'Estatut del 1932 és, doncs, il·legal i és, a més, un escarni i una bafa a la voluntat catalana d'autodeterminació, i reivindicar-lo és un renunciament que cap català no he de fer ni pot fer, i menys encara els partits de l'oposició que diuen defensar la nostra personalitat nacional.

ANTONI TURRO I MARTINEZ
(Barcelona)

EL DR. JOAN PECED

Diumenge propassat, dia 30, en l'homeatge a mossèn Armengou a Berga, el senyor Guia, que parlà en nom del País Valencià, va fer esment del doctor Peced. El doctor Peced va estar amb mi fins que un dia se'l van emportar per jutjar-lo. No en vaig saber res més; sols vaig saber que no havia arribat al seu destí. Jo el recordaré sempre amb la gratitud que cal fer-ho vers a un home que, en acomiadar-se, em digué: "Si no mos tornem a veure, Grau, no per això haurem mort. Els ideals de justícia i de llibertat no moriran mai". Més em digué encara, però crec que amb això ja és suficient per a palesar el valor de l'home que fou el doctor Peced, empresonat amb mi i a qui jo retré, mentre visquí, el tribut d'admiració i respecte que el seu record en mereix.

SALVADOR GRAU MORA
(Barcelona)

vo Serer, García Trevijano digué que havia estat amb ell una setmana. "Som amics des de fa vint anys —digué—. Aquests dies m'han informat de la seva feina política en aquests darrers anys i especialment sobre la seva acció als Estats Units, on s'ha produït un moviment ampli de senadors que han fet gestions per al nostre alliberament i que possiblement presentaran una moció davant el Congrés contra l'ajut que Espanya pretén d'obtenir ara". Afegí que fou ell qui presentà Calvo Serer i Carrillo el 30 de març del 1964, a París.

LES ELECCIONS

Pel que fa a les eleccions que el govern pretén convocar per a començaments de l'any que ve, Camacho digué que la seva validesa dependrà del grau de llibertat. García Trevijano no es va mostrar d'acord amb aquesta resposta i afegí que el Grup Independent no s'acollirà a la llei de partits polítics mentre no estigui legalitzat el Partit Comunista.

Tornant al tema del referèndum, es va alludir a possibles accions de masses per part de la classe obrera i a causa de reivindicacions laborals, que podrien coincidir amb la consulta.

García Trevijano digué que, al seu parer, va ser detingut per la seva posició política antioportunistista: "jo continuaré lluitant contra l'oportunisme polític, el de la classe dirigent espanyola", afegí.

Preguntats sobre si tenien consciència que potser d'aquí dos anys ja no es parlarà dels actuals líders polítics, García Trevijano digué que tenia consciència del seu paper. "El líder es manté mentre és interpret de les forces socials", Camacho digué que portava quaranta-dos anys de militància i que mai no havia pensat sortir en els papers: "La història, la fan els pobles, les masses, i la seva aportació és diferenciada, distinta. Ningú de nosaltres no té cap interès, ens guia l'interès del nostre poble i, en el meu cas, el moviment internacional. Jo sóc un producte natural del moviment obrer. Si arribada una situació de llibertat, hi ha millors interprets, perfecte. No tinc cap por que la revolució devori els seus fills".

Preguntats sobre si un cop aconseguida aquesta situació que propugnen, cada grup dels integrants de Coordinació Democràtica tornarà a la lluita política, fins i tot contra els seus companys actuals de viatge, García Trevijano replicà que "és una pregunta pertinent en aquest moment, Camacho i els altres pensen en marxista, jo no tinc pas aquest optimisme. M'inspira bastant recel i temor que a Espanya no mantinguem aquesta unitat més enllà de la conquesta de les llibertats, perquè considero incompatible la unitat amb la presa de posicions posterior. També em preocupa un règim purament parlamentari amb el règim representatiu. Hi haurà molts debats sobre això, perquè hi ha, certament, una desconfiança cap a la classe política. La solució podria ser un govern presidencial, amb un president elegit directament pel poble, amb garanties que el parlament es dissoldria a si mateix i, al contrari, juntament amb una iniciativa popular per fer dimitir un president. Amb això, Espanya podria tenir un règim fort i independent".

Dorronsoro indicà que, efectivament, hi haurà enfrontament, però que el que ara importa és la conquesta de la llibertat: "un dels fets més importants avui plantejats a Coordinació Democràtica és l'interès o tendència que es pot donar en els partits en la cacera del vot, quan avui no es veuen en l'horitzó unes eleccions lliures. No es pot començar a repartir la llebre abans de caçar-la."